

ก่อนปิดเล่ม

รุสมิแล ฉบับนี้เป็นฉบับที่ครบวาระ ๑๐ ปี บริบูรณ์ หรือหนึ่งทศวรรษ และเริ่มฉบับที่ ๑ ปีที่ ๑๑ ประจำเดือนกันยายน-ธันวาคม ๒๕๓๐ ตรงกับ วาระครบรอบ ๒๐ ปี แห่งการสถาปนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์พอดี

เมื่อรุสมิแลลองสำรวจตนเองว่าบรรลุวัตถุประสงค์เพียงใดจากเสียงสะท้อนที่ย้อนกลับมาเป็นจดหมายที่นำลงบางส่วนเป็นกำลังใจให้กองบรรณาธิการดำเนินงานมาได้ ประกอบกับผู้บริหารมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง รุสมิแลจึงยืนหยัดอยู่ได้

เมื่อรุสมิแล แลตัวเองแล้ว...ก็ต้องมองมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีที่มีอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ในปีนี้ด้วย...ผู้ที่มองมหาวิทยาลัยได้ดีก็คือผู้ที่อยู่มานานและมีส่วนสร้างมหาวิทยาลัย รุสมิแล จึงเสนอเรื่อง “มอง มอ.ปัตตานี” ของอาจารย์ บัญญัติ ยวนแหล ร่องธการบดี วิทยาเขตปัตตานี หลายสมัยจนปัจจุบัน จากข้อมูลตัวเลขที่เป็นรูปธรรม

จะทำให้ท่านทราบว่ามีวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานีพัฒนาอย่างไร...ท่านคงไม่ว่าถ้าทุก ๑๐ ปี ๒๐ ปี เราจะสำรวจตนเองสักครั้ง...และท่านคงรู้จักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ดียิ่งขึ้น

รุสมิแลฉบับนี้ นอกจากเป็นฉบับพิเศษดังกล่าวแล้วแต่เรื่องราวต่าง ๆ อันเป็นลักษณะเฉพาะของรุสมิแล เช่น ยามพริกสบ ของอาจารย์พิชัย แก้วขาว ขึ้นต้นเป็นมะโย่งพอบลงเป็นรองเง็ง ของคุณประมวล อุทัยพันธุ์ และเรื่องเงาะ ของอาจารย์ ดร.นพรัตน์ บำรุงรักษ์ ที่ศึกษาค้นคว้าอย่างสมบูรณ์ ส่วนเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึง ณ ที่นี้ โปรดพลิกอ่านเองนะครับ

เกือบลืมไปว่า ฉบับนี้เป็นฉบับครบรอบปีที่ผมเป็นบรรณาธิการด้วย

ฉบับหน้าโปรดพบกับ ผศ. ประพนธ์ เรืองณรงค์ บรรณาธิการคนเดิมนะครับ

เฉลิม มากนวล
บรรณาธิการ